

หน้าแรกผู้จัดการ Online | ภาคใต้ | ทัศนะ **RSS****การพัฒนาที่ไม่ถูกนับ?! / รศ.ดร.ณัฐพงศ์ จิตรนิรัตน์**

โดย MGR Online

0

👍 ถูกใจ 2 แชร์

16 ธันวาคม 2559 15:01 น. (แก้ไขล่าสุด 16 ธันวาคม 2559 16:17 น.)

**รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพงศ์ จิตรนิรัตน์
คณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ม.ทักษิณ สงขลา**

กว่า 50 ปีที่วาทกรรม “การพัฒนาไปสู่ความทันสมัย” มีอิทธิพลและอำนาจนำ (Hegemony) ต่อเนื่องต่อการตัดสินใจทางการเมืองและการบริหารการพัฒนาประเทศ แม้จะมีบทสรุปที่ตรงกันถึงปัญหา ผลกระทบ และความเสียหายที่ต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต ความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค และความเป็นธรรม เป็นต้น

กระทิงมีตากล่าวว่า “การพัฒนาที่ไม่พัฒนา”

ขณะที่แนวคิดและทิศทางเลือกใหม่ของการพัฒนา ที่เรียกกันว่า “การพัฒนาที่ยั่งยืน” ถูกกำหนดเป็นวาทกรรมใหม่ และถูกกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 เป็นต้นมา

หรือกระทั่งล่าสุดห้วงการสนทนาประชาชาติ ได้เสนอเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่เรียกว่า “Sustainable Development Goals (SDGs)” เพื่อเป้าหมายเชื่อมโยงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้สามารถขับเคลื่อนอย่างจน อดอยาก ความหิวโหย ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรม การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ผสมกลมกลืนสอดคล้องกับโลกธรรมชาติ การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยพิบัติ ภูมิอากาศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

ซึ่งประเทศไทยก็เป็นหนึ่ง 193 ประเทศที่ร่วมลงนามรับรองเป้าหมายการพัฒนา SDGs

ก็ยังมีสิ่งที่น่าวิตกกังวลอยู่มาก เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นเพียง “คารมและลมปาก” ของรัฐและบรรดาเทคโนโลยีแคร์ต ผู้กุมบังเหียนการพัฒนาประเทศ ที่มีกษัตริย์ปกครองแผ่นดินเหล่านี้เป็นคอกไม้ประดับตกแต่งเพื่อความสวยงาม หากกว่าจะปรับเปลี่ยนไปสู่การขับเคลื่อนอย่างจริงจัง

ดังสะท้อนจากรูปธรรมใกล้ตัวก็คือ การจัดหาแผนและโครงการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมในภาคใต้ ที่คาดว่าจะส่งผลกระทบอย่างยาวนานใหญ่ และอาจคือเป็นวิกฤตการณ์ระลอกใหม่ในอนาคตอันใกล้

เพราะรัฐ และเหล่าบรรดาเทคโนโลยีแคร์ตยังสมานทาน ตาดีกับวาทกรรมกระแสหลักอย่างเหนียวแน่นและมั่นคง ไม่ว่าการพัฒนายุคใหม่จะก่อให้เกิดปัญหาผลกระทบอันมากมายมหาศาลเพียงใดต่อประชาชน และระบบนิเวศ

ถึงที่สุดแล้วสิ่งเหล่านี้ “ไม่ถูกนับรวม” ในการพัฒนา และถูกมองเป็น “ราคาที่ต้องจ่าย” แลกกับ “ความเจริญ” “ความมั่งคั่ง” และ “ความร่ำรวย” ของคนเพียงหยิบมือ

ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มคนในระดับกลางของสังคม จะมีตัวตนปรากฏขึ้นมาบ้างก็ในยามถูกเรียกร้องให้เสียสละ ยอมรับการพัฒนาที่ตนเองไม่ได้มีส่วนกำหนดเท่านั้น...

อย่างไรก็ตาม ในวันที่ประชาชน พลเมืองได้ตื่นรู้อย่างกล้าหาญ รับรู้ เห็นทันการเปลี่ยนแปลง และต่างเรียกร้อง ต้องการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเต็มที่มีมากขึ้น “การมัดมือชก” กำหนดให้เป็นเพียง “ตัวประกอบ” ที่ไร้ชื่อเสียงเรียงนาม คงเกิดขึ้นได้จากจากนี้ไป

การคัดค้านเรียกร้องให้ยุติเวทีรับฟังความคิดเห็น “โครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกสงขลา 2” ของประชาชน และเครือข่ายต่างๆ เป็นเพียงตัวอย่าง และสัญญาณเล็กๆ เท่านั้น

การดันทุรังจัดเวทีรับ (รวมถึงการกีดกันผ่านกระบวนการนี้แล้ว) จะทำให้รัฐ กลไกรัฐเป็นตัวดลหนทางการเมืองมากยิ่งขึ้นไป

ถึงเวลาโปรดจับดา! ประชาชน พลเมืองลุกขึ้นมา “นับ” และ “กำหนดนับ”

ที่มา : <http://www.manager.co.th/South/ViewNews.aspx?NewsID=9590000125189>